

Deputāta kandidāti izvirzīti

Noslēgusies kandidātu izvirzīšana PSRS tautas deputātu atkārtotām vēlēšanām 709. Daugavpils teritoriālajā vēlēšanu apgabalā, kuras notiks 14. maijā. Mūsu rajona darba kolektīvi bijuši vienprātīgi — par PSRS tautas deputāta kandidātu ir visur izvirzīts Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieks Alfrēds Čepānis.

Pirmos deviņus darba kolektīvus, kuri nosauca viņa kandidatūru, mēs minējam laikraksta 11. aprīļa numurā. Vēl Alfrēdu Čepāni par PSRS tautas deputāta kandidātu izvirzījuši: Aglonas vidusskolas, laikraksta «Lēnina Karogs» redakcijas, kolhozu «Dubna» un «Nākotne», Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas, Līvānu kūdras fabrikas, komjaunatnes rajona komitejas darbinieku, Rudzātu padomju saimniecības, kolhoza «Zelta vārpa», Raina kolhoza, Līvānu 1. vidusskolas un Gauju astoņgadīgās skolas, rajona patērētāju biedrības vairumtirdzniecības bāzes un citi darba kolektīvi. Pavisam Alfrēdu Čepāni par deputāta kandidātu izvirzījuši 34 mūsu rajona darba kolektīvi (šis skaits var būt neprecīzs, jo līdz vakarītam, iespējams, ne visi kolektīvi bija paspējuši iesniegt sapulču protokolus).

Alfrēds Čepānis par PSRS tautas deputāta kandidātu izvirzīts arī daudzās Stučkas, Jēkabpils un Daugavpils rajonu darba kolektīvos.

P. STRAUTS

Sestdienas talku gaidot

Sākumā cehu sapulcēs, vēlāk fabrikas partijas biroja sēdē vienbalsīgi tika pieņemts lēmums atbalstīt Rīgas uzņēmumu iniciatīvu un 22. aprīlī rīkot sestdienas talku, kas veltīta V. I. Lēnina dzimšanas dienai. Ir izveidots sestdienas talkas štābs, ko vada rūpnīcas direktora vietnieki E. Lapiņa un V. Uļjanovs. Viņi attiecīgi arī vadīs fabrikas darba iecirkņus. Tradicionāli tie ir divi — ražošanas un labiekārtošanas.

Taču ir arī jaunas vēsmas. Šogad strādnieki pilsētas izpildkomitejā, direktoru padomē sīki pieprasīja paskaidrojumu, kā tiks sadalīti sestdienas talkā nopelnītie līdzekļi. Tas, ka tiem jābūt nodotiem pilsētas budžetā, neizraisa nekādas šaubas.

J. KOZLOVA,

Līvānu stikla fabrikas arodkomitejas priekšsēdētāja

Lielāko daļu darbu, lai sakārtotu rūpnīcas teritoriju un tās apkārtni, Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas laudis ir nolēmuši izdarīt, negaidot sestdienas talku. Vēl jo vairāk tāpēc, ka darba ir pietiekoši. Bez detalizēti izstrādātā štāba pasākumu plāna iecirkņu vadītāju uzmanībai ir piedāvāta videofilma, kas uzņemta rūpnīcas nesakoptajā apkārtnē. Kas izmainīsies pēc talkas, par to tāpat stāstīs videofilma.

I. IVANOVA

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIE!

LENINA KAROGS

Preiļu rajons
CENTRĀLĀ
BIBLIOTĒKA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gadā 29. marta

Nr. 45 (5894)

Sestdien, 1989. gada 15. aprīlī

Maksa 3 kap.

Lauksaimnieku savienība — būs!

Sodien Rīgā uzsāk darbu Latvijas Lauksaimnieku savienības dibināšanas kongress. Ar cerībām, interesi uz šo jaundibināmo Lauksaimnieku savienību skatās saimniecību vadītāji, lauksaimniecības speciālisti un katrs, kas kopj zemi. Vecie un jaunie zemnieki cer uz būtisku republikas lauksaimniecības reorganizāciju.

Starp daudzajiem Lauksaimnieku savienības veidotājiem ir arī mūsu rajo-

na cilvēki, kuriem tuvas šīs rūpes. Savienības dibināšanas kongresā piedalās 26 mūsu rajona delegāti. Starp tiem vairāku kolhozu, piemēram, Lēnina, «Zelta vārpa», Kirova, «Dubnas», «Dzintara» priekšsēdētāji Pēteris Barokovskis, Vladislavs Valters, Jānis Laizāns, Bronislavs Laizāns, Valentīns Krauklis, padomju saimniecības «Rudzāti» direktors Leonards Spūlis, agrofirma «Sarkanais Ok-

tobris» ģenerāldirektors Romualds Kavinskis, vairāki saimniecību dispečeri, agronomi, zootehniķi.

Zemnieku saimniecības par saviem pārstāvjiem izvirzīja Jevģeniju Šermo un Jāzepu Pastaru. Uz kongresu devās arī agroapvienības «Preiļi» galvenā dispečere Valija Tropa, priekšsēdētāja vietnieks Andriš Ostrovskis.

A. VELDRE

Pirmā sējas diena M. Gorkija kolhozā

NEPARASTI ātrais, bet tad — lēngs pavasaris beidzot tā sadušojās, ka pa vienu diennakti sazaļoja noras un birztales. Tīrumu arums sāka kūpēt. Arī vienā no attālākajām rajona saimniecībām — M. Gorkija kolhozā (tiesa, šejienes kolhozieki jau izlēmuši, ka turpmāk kopsaimniecība sauksies «Galēni», un vairs atlikušas tikai dažas formalitātes, lai šo jautājumu nokārtotu).

Pirmā sējas diena — 10. aprīlis zemnieku svētku un rūpju diena, bija ilgi gaidīta. Jaunievēlētājam kolhoza priekšsēdētājam Jānim Kuprim, speciālistiem ļoti gribējās, lai tas būtu īpašs notikums katram mehanizatoram, sējējam, šoferim, tehnikas remontētājam un visiem kopā. Kā nekā tieši no pavasara darbu savlaicīga levada, no kvalitatīvas sējas būs arkarīgs ražas liktenis. Tāpēc šai dienai gatavojās ne tikai tie, kuri kultivē tīrumus, pieved graudus, sēj, ecē graudaugu un zālāju platības, bet arī ražošanas vadītāji un M. Gorkija kolhoza pašdarbības kolektīvi.

Borisovkā un Galēnu centrā laukos uz brīdi piekļuša traktoru un mašīnu rūkņa. Vīri sastājās vienkop. Acmredzot, ne tik bieži gadās, ka tieši tev un taviem biedriem tīruma vidū dziedātu tautas dziesmas... Vairbūt tieši šāds sējas sākuma svinīgums lika viņiem nopietnāk apjaut šo pavasara dienu svarīgumu un viņu lomu šajā sējas virpulī. Arī jaunajam priekšsēdētājam Jānim Kuprim (patiesībā gan savējam starp savējiem). Jānis kolhozā strādā jau desmit gadus, tomēr šis pavasaris ir visatbildīgākais viņa mūžā. Kā nekā, vairums Galēnu puses cilvēku saimniecības vadības stūrī vēlējas nodot viņam. Lai arī viņš izjustu pirmās maizes garšu, nācās izturēt eksāmenu. Nu, priekšnieks, liec sētuvī ar graudiem plecos un parādi, vai tu ko no lauku vīra rūpestiem arī proti... Un priekšsēdētājam nekas neatlika, kā iesēt miežu graudus un parādīt, ka zemnieka tikums un amats viņam ir tuva lieta.

...Vecs vīrs, vērodams šo atņu, visam pieļika punktu: «Iekaisīti graudus zemē ir viens, bet galvenais — pareizi iesēt». Sirmals zemnieks noņēma cepuri un nolī-

Cik graudu

zem

cepures?

ka tīrumā. Lai saskaitītu graudus, kas ir zem tās. Ja savs pussimts sanāks, tad tiesības izriktot lauku darbus neesot jāapšaubā. Izrādījās — sešdesmit...

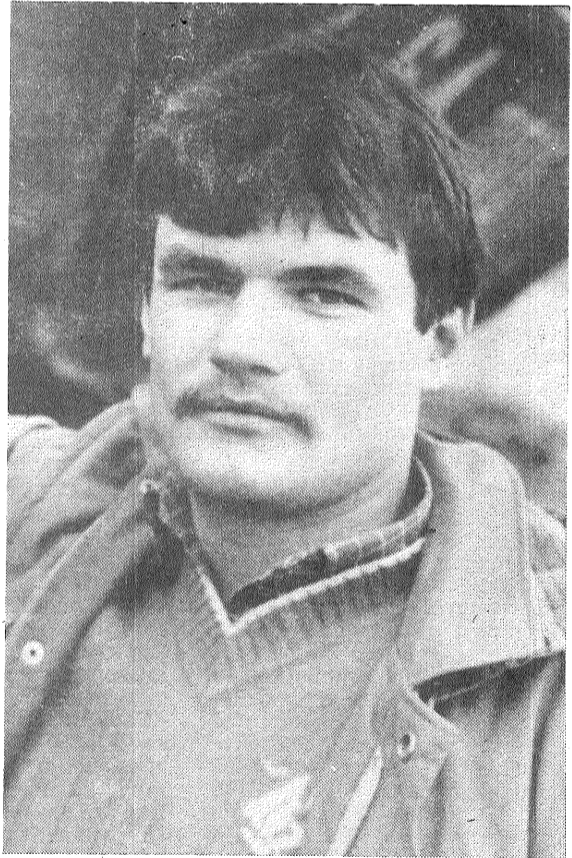
Nu ko! Pirmā eksāmens izturēts. Atliek nākošais — ritmiski un kvalitatīvi organizēt pirmo sējas pavasari. Un tad būs nākošais, vēl nākošais. Bet pats galvenais uzdevums — pāriet uz iekšējo saimniecisko aprēķinu. Šis pavasaris un viss saimnieciskais gads nebūs viegls. Jo plāni lieli, vajadzību daudz, bet saimniecības kase ir praktiski tukša. Tāpēc sējas darba sācējus un turpinātājus lai stiprina rudzu maizes klaiņus, ko, uzsākot vasaras darbu sezonu, saņēma katrs mehanizators un sēja nodarbinātais.

- Pirmie miežu hektāri iesēti. Un, neko darīt, vīriem bija jāuzklausīja pirmās jaunā priekšsēdētāja domas par paveikto, ka augsnes sagatavotājiem turpmāk jāstrādā nopietnāk, jo, viņaprāt, lauks neesot diez cik kvalitatīvi nokultivēts. Nu ko, vīri, lieciet aiz auss tautas gudrību, ka darbs godā tikai teicamu vīru.

Pirmajā sējas dienā M. Gorkija kolhozā iesēja 26 hektārus graudaugu. Līdz šodienai iesēti 200 hektāri graudaugu.

Tehnika un cilvēki ir nodarbināti arī ilggadīgo zālāju tīrumu virsmēslošanā, augsnes sagatavošanā kartupeļiem un lopbarības saknaugiem.

A. ILJINA

Agrofirma «Sarkanais Oktobris» zemkopji pirmie rajonā masveidā uzsāka pavasara sēju — 12. aprīlī. Bija iesēti 5 procenti sējumu, iemēģināta tehnika, un pašlaik tā strādā ritmiski un masveidā.

Līdz vakardienai «Sarkanā Oktobra» zemkopji bija apsejuši 256 hektārus, tajā skaitā — 13 procentus vasarāju un 18 procentus graudaugu. Cetrdesmit trīs hektārus veikta zālāju pasēja. Iesēti pirmie 4 hektāri lopbarības saknaugu.

Otrajā ražošanas iecirknī graudaugus sēja Aleksandrs Rudzāts un Pēteris Skutelis. Par seklu rūpējās šoferis Aivars Kaža. Šī sēja viņiem nav pirmā. Darbā vīri ir precīzi, gatavi strādāt arī bez brīvdienām, jo pavasara diena gadu baro.

♦ ATTELOS: pavasara sēja ir spriegs darba cēliens mehanizatoram Aleksandram Rudzātam (augšējā attēlā) un šoferim Aivaram Kažam. Labi sastrādātā augsnē hektārs pēc hektāra tiek iesēti agrīnie mieži 'Potra' un vienlaikus augsne lestrādātas zālāju sēklas. Mehanizatora veikumu lauksaimniecības speciālisti vērtē ļoti atzīnīgi.

J. ZANDES foto

LAIKRAKSTA
NĀKAMĀJĀ
NUMURĀ:

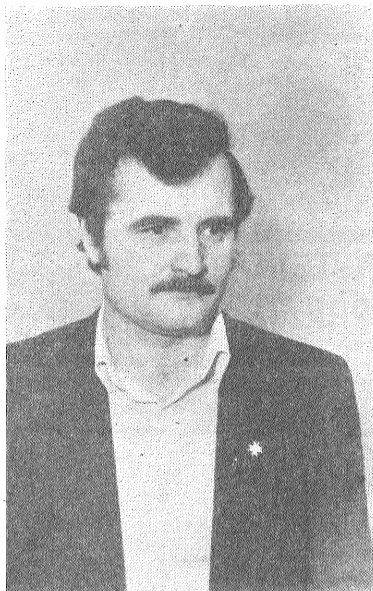
Uzstājas profesors P. Zeile.

Viedoklis par Līvānu attīstību.

Kultūras un turisma jaunumi.

Kolhoza „Nākotne” pirmrindnieki

AIVARS UŠACKIS (attēlā) ir viens no labākajiem kolhoza «Nākotne» mehanizatoriem. Sopavasār viņš citīgi strādāja ilggadīgo zālāju virsmēslošanā.

Aivaram Ušackim uzlicēts traktors MTZ-82. Sešs ar RUMu viņš iestrādās augsne minerālmēslus, vēlāk stādīs kartupeļus. Visus uzlicētos pienākumus Aivars Ušackis veic laikā un kvalitatīvi.

NATALIJA JEFIMOVA kolhozā «Nākotne» kopj nobarojamās cūkas. Viņas aprūpē — ap 400 barokļu, katrs diennakti pieņemas svarā vidēji par 560 — 570 gramiem.

Par priekšzīmīgu darbu Natālijas Jefimovas fotoattēls ievietots rajona Goda plāksnē, viņa ievēlēta par kolhoza valdes locekli.

Ilgus gadus kolhozā par cūkkopības zootehniķi nostrādājusi **VERONIKA VILCĀNE**. Strādājusi prasmīgi, ar lielu pienākuma apziņu un atdevi. Tagad Veronikai Vilcānei pienākuši pensijas gadi, bet viņa joprojām turpina darbu savā iemīļotajā specialitātē.

● **ATELĀ** (no kreisās): kolhoza «Nākotne» cūkkopēja — pirmrindniece Natālija Jefimova un zootehniķe — veterāne Veronika Vilcāne. Viņas ir istas sava darba entuziastes. **J. SILICKA** foto

Jautājumu
vēl daudz

Apkalpojošā
sfēra:
problēmas,
risinājumi

SKIET, ka tagad pat sievietes mazāk kavējas universālveikalu nodalās, bet vairāk un pat līdz sirds dziļumiem ir ierautas vēlēšanu kampaņu virpuļos, biežāk skatās televīzijas diskusijas, lasa periodiskos izdevumus. Tāds interesants ir šis pārkārtošanās laiks. Un tomēr līdzās sparīgam pārkārtošanās ritmam valda ikdienišķas rūpes — iedzīvotāju pirktvarešana. Arī tā mūžīgā problēma: «Kāpēc veikalos tik maz kvalitatīvu preču? Vai to sadalē un pārdošanā dominē sociālā taisnīguma princips?»

Preiļu patērētāju biedrības pašu biedru pilnvaroto apulcē par šiem un citiem jautājumiem ziņoja biedrības priekšsēdētāja **N. Jermolajeva**.

Mazumtirzniecības preču apgrozības pērnā gada plāns izpildīts par 102,9 procentiem. Iedzīvotāji iegādājušies preces par 31 miljonu 899,8 tūkstošiem rubļu. Varētu pārdot arī vairāk preču, ja tās būtu. Liels ir pieprasījums pēc mēbeļiem, ledusskapjiem, putekļu sūcējiem, velosipēdiem, veļas mazgājamajām mašīnām. Tikai par 77 procentiem varam izpildīt pieprasījumu pēc šūtajiem izstrādājumiem: sievietes mēteļiem — par 62 procentiem, vīriešu mēteļiem — par 64 procentiem. Vajadzība pēc krāsu televizoriem tiek apmierināta par 50 procentiem, bet pēc melnbaltajiem — tikai par 20 procentiem.

Praktizējam izstādes — pārdošanas, tirgus, preču pārdošanu izbraukumā. Taču ar labu reklā-

mu vai izbraukuma tirdzniecību nevar aizvītot preču trūkumu un to sliktu kvalitāti. Kaut vai apavu trūkumu. Jā, mūsu veikalos plauktos ir daudz pašu mājas ražoto apavu, bet tie tur tā arī paliek. Pēc noteikta laika šos apavus nocenojam. Pērn šim nolūkam izlietojām 50 tūkstošus rubļu. Par sliktu kvalitāti no ražotājiem iekasējam 10 544 rubļus soda naudas.

To, ko nozīmē fondu palielināšana (kaut arī neilgi), pierceļi izjūt ļoti labi. Piemēram, šogad gaļas saņemam vairāk (pērn bija iedalīts 234 tonnas, bet šogad — 330 tonnas, desu — pērn 78 tonnas, bet šogad 148 tonnas). Un, lūk, pārtikas preču veikalos iedzīvotāji biežāk var iegādāties gaļu, tās produktus par valsts cenām. Nav tik lielu rindu, arī konfliktsituāciju.

Preiļu patērētāju biedrība neapmierinoši ir tirdzniecības tīkla materiāli tehniskā bāze. Saldējamo iekārtas, kases aparāti, svāri utt. neatbilst normām. Vajadzētu nomainīt aptuveni 70 procentus saldējamo iekārtu, 50 procentus svaru, vitrīnas. Ja patērētāju biedrība gadā saņem 1 — 2 ledusskapjus un 3 — 4 jaunus svarus, tad tas praktiski lietas būtu negroza. Kā strādāt turpmāk? Ielīgst veikalos remontu. Īpaši tur, kur clemos nav vietējo saimniecību atbalsta. Tiesa, dažus lauku veikalus izremontēt palīdzēja kolhozi. Saprotoši šajā ziņā bija kolhozi. «Vārkava», «Nākotne», Aglonas internātskolas (Turpinājums 3. lpp.)

Rezonanse

Jāpētī vispusīgāk un dziļāk

Rakstā «Mums vajadzīga patiesība» («Leņina Karogs», 1988. g. 13. augusts) Vārkavas vidusskolas vēstures skolotājs **J. Pizelis** izklāstīja savu jauno kuri norisinājās Latvijā 1940. gada. Neuzskatīdams savas domas par neapstrīdamām, viņš kolēģiem.

Laikraksta «Leņina Karogs» redakcija atbalstīja **J. Pizela** priekšlikumu. Taču, spriežot pēc publikācijām laikrakstā, rajona skolu vēstures skolotāji savas domas tā arī neizteica, klusēja. Acīmredzot tāpēc, ka paredzamās diskusijas jautājumu nostādne, lai arī bija virzīta uz patiesību, daudzējādā ziņā tomēr tāda nebija. Savā rakstā **J. Pizelis** noliedz revolucionārās situācijas pastāvēšanu Latvijā 1939. — 1940. gados, Sarkanās Armijas neiejaukšanos Latvijas iekšējās lietās, un no šejienes arī secinājums, ka «Tautas saelmas vēlēšanas dažviet tomēr notika iebiedēšanas un piespiedu atmosfērā».

Pārlapojot rajona laikraksta lappuses, es pārliecinājos, ka par minētajā rakstā izvirzītajiem jautājumiem diskusija jau notikusi. Un šo diskusiju risina vēstures skolotājs **J. Pizelis** ar... vēsturnieku **J. Pizeli**, ar Vārkavas vidusskolas direktora vietnieku mācību un audzināšanas darbā **J. Pizeli** utt.

Rakstā «Skola agrāk un tagad» («Leņina Karogs», 1980. g. 22. aprīlī) **J. Pizelis** raksta par to, ka daudzi zemnieku bērni buržuāziskās Latvijas laikā nevarēja beigt pirmās pakāpes pamatskolu, jo viņiem vajadzēja ganīt lopus kulaku laukos, bet nereti — arī doties kalpu gaitās. Latgales zemniekiem dzīve bija smaga. Rakstā stāstīts ne tikai par šķirisko apspiestību «pēc Ulmana fašistiskā apvērsuma»,

betropu paktu», taču izstāstīt mūsu novada pēdējo desmitu gadu vēsturi mums obligāti nepieciešams. Mūsu novadā risinājos vēsturisko notikumu tematikas noteikšanā par pamatu varam ņemt rajona laikrakstā publicētos vēsturnieka **J. Pizela** rakstus.

Patlaban par Latgales zemnieku dzīvi buržuāziskajā Latvijā tiek izteikti ne tikai dažādi, bet arī pilnīgi pretēji viedokļi. Vienā no saviem rakstiem **J. Pizelis** raksta, ka nodokļu nospiešais zemnieks nevarēja atļauties sūtīt savus bērnus skolā. Viņš arī atgādināja, ka sociālistiskos pārveidojumus laukos veica nabadzīgākie zemnieki, runā par to, ka jau sākoties fašistiskās Vācijas uzbrukumam PSRS, nācās cīnīties ar buržuāzisko nacionālistu bandām.

No šejienes gribot negribot var secināt, ka padomju varas atjaunošanu Latvijā 1940. gadā iedzīvotāji neuzņēma vienprātīgi, ka, karam sākoties, vieni cēlās aizstāvēt savu varu, bet otri, kuriem vara bija atņemta un kuri bija «pieklusuši», pie pirmās izdevības sāka veidot bandas cīņai pret padomju varu.

Cits piemērs, proti — palīgpolīcijas grupas «C» veidošana. Iestāšanās šajā grupā bija pilnīgi brīvprātīga. Mēs maz zinām par mūsu rajona iedzīvotāju deportāciju 1941. gadā, par deportēto ģimeņu attieksmi pret padomju varu, kā arī motīvus, kāpēc daudzi iestājās palīgpolīcijā (vai pret padomju varu naidīgā noskaņojuma dēļ, vai arī tāpēc, ka viņi alka atgriezties par deportētajiem ģimenes locekļiem).

Mums jāzina arī patiesība par padomju pilsoņu masveida nošaušanām mūsu rajonā fašistu okupācijas laikā. Mūsu pienākums ir iemūžināt fašistu un viņu līdzkrēdēju nošauto un nomocīto cilvēku piemiņu. Mēs gandrīz neko nezīnām par latviešu buržuāzisko nacionālistu «darbiem» Baltkrievijā 1942. gadā, uz kuriem viņi bija nosūtīti apspiest partizānu kustību.

Mums nav pietiekami zināmu par tiem cilvēkiem (lielākoties — krievu tautības), kurus 1942. gada maijā latviešu buržuāziskie

nacionālisti aizdzina uz fašistisko Vāciju. Tā rezultātā palika tukšas krievu sādžas Latgalē.

Bet cik mūsu novadnieku tika iemests fašistu moku kambaros, cik mūsu novada ģimeņu aizsūtīts uz koncentrācijas nometnēm? Un kā šis terors ietekmēja mūsu novada zemnieku saimniecību stāvokli?

Nav izpētīti partizānu kustības nepietiekamās attīstības jautājumi kara gados, latviešu leģiona un Vlasova armijas apakšvienību formēšana. Sīkāk jāizpētī, kā Sarkanā Armija atbrīvoja no fašistiskās verdzības mūsu novadu un republiku. Mums vairāk jāzina par 43. latviešu strēlnieku divīziju, par tās nacionālo sastāvu, par to, kuri mūsu novadnieki tajā iestājās 1941. gadā, kuri — 1944. un 1945. gadā. Mums jāzina, kuri mūsu novadnieki krita cīņā pret fašistiskajiem okupantiem.

Kara gados latviešu tauta stingri un galīgi izteicās par Padomju Latviju PSRS sastāvā. Nejutot savas tautas atbalstu, latviešu buržuāziskie nacionālisti izdarīja terora aktus pret padomju cilvēkiem. Laikrakstā «Leņina Karogs» rakstā «Atceroties pagātni» **J. Pizelis** apraksta, kā 1945. gadā naktī no 9. uz 10. aprīlī bandīti Vārkavas pagastā nodēzināja zemnieka **K. Valvoda** viensētu. Uguni aizgāja bojā arī divi viņa nepilngadīgie dēli. Un tas nebūt nebija vienīgais gadījums.

Lai gan mēs vēl nepietiekami zinām par to periodu, tomēr faktiski liecina, ka buržuāzisko nacionālistu cīņa pret padomju varu bija organizēta cīņa, ka tā bija cīņa par buržuāziskās iekārtas atjaunošanu, par Latvijas atdalīšanu no PSRS. Tajos grūtajos gados neapmatotas represijas pret pilsoniem vērsa arī vietējo varas orgāni. Nezin kāpēc nav pieņemts runāt par to, ka Preiļu

pagasta bijušo partorgu ne tikai atbrīvoja no darba, bet arī izsēdza no PSK biedru rindām. Tika notiesāti vairāki Preiļu un Vārkavas iznīcinātāju bataljonu cīnītāji.

Mums nav konkrētu ziņu, cik lielas bija zemniekiem valsts uzliktās piegādes atkarība no zemnieku saimniecības lieluma.

Paģaidām presē ir daudz vispārīgas runāšanas par 1949. gada deportācijām, taču nav datu, cik ģimeņu deportēti no mūsu rajona, cik cilvēku un kad atgriezušies atpakaļ.

Līdz pat šim laikam nav nodots atklātībā Latvijas PSR Ministru Padomes lēmums par pilsoņu deportāšanu 1949. gadā, mēs nezīnām nedz ministru uzvārdus, kuri pieņēma šo lēmumu, nedz tos, kas bija vietējo varas orgānu priekšgalā.

Runājot par stalinisma upuriem, mums jāzina konkrēti par savu rajona pilsoņiem.

Kara laikā atsevišķi cilvēki izvairījās no iesaukšanas vācu un Vlasova armijā, vēlāk — Sarkanajā Armijā. Acīmredzot, nebūs pareizi, ja vienus pieskaitīsim partizāniem, bet otru — buržuāziskajiem nacionālistiem.

Ar masu deportācijām 1949. gadā saistīta arī vienlaidu kolektivizācija. Taču kolhozu dibināšanu nedrīkst izskaidrot tikai ar zemnieku iebaidīšanu. Okupācijas gadi, karš zemniekus bija izputinājuši, daļa nabadzīgo zemnieku nespēja «atdzīvāt» savas saimniecības, bet turīgie zemnieki, kuri nevarēja izmantot atļautos strādniekus, sašaurināja ražošanu. Un arī ieinteresētība bija iedragāta, jo cilvēki, tā teikt, bija izgājuši caur uguni un ūdeni, vairs negribēja piekopt agrāko zemnieka dzīvesveidu.

Mēs esam tik tikko izgājuši no stagnācijas perioda un ļoti maz zinām par to.

Tādējādi mūsu novada pagātnes izpētes tematika ir ļoti plaša. Pret vieniem un tiem pašiem notikumiem dažādiem cilvēkiem ir atšķirīga attieksme. Bieži mainās cilvēka uzskati par pagātnes notikumiem. Izmainīt pašu notikumu nav iespējams, taču mums tas jāapzinās un jāpētī vispusīgāk un dziļāk nekā esam darijuši līdz šim. Lūk, tas šobrīd ir svarīgi.

F. NIKIFOROVS,
vēstures skolotājs

Varonīga profesija — virsnieks

Mūsu Bruņotie Spēki ir nodrošināti ar politiski izglītotiem, partijas un padomju tautas lietai uzticīgiem, militārā un tehniskā ziņā labi sagatavotiem virsniekiem. Ik gadus armijas un flotes rindas papildinās ar spējīgiem jaunajiem komandieriem, politiskajiem darbiniekiem, inženieriem un tehniķiem — vidējo un augstāko kara skolu absolventiem.

Pēc sirds aicinājuma, dziļi izprotot PSRS Bruņoto Spēku virsnieka profesijas svarīgumu, uz augstākajām militārajām mācību iestādēm dodas mācīties jaunieši. Kā likums, tie ir aktīvi, darbu mīloši komjaunieši, kuri gatavi cītīgi apgūt sarežģīto un daudzveidīgo programmu visās mācību disciplīnās. Padomju virsniekiem jābūt idejiski pārliecinātiem, nesavtīgi uzticīgiem tautai un Komunistiskajai partijai, aktīvi jāsteno partijas politika dzīvē. Karavīriem, matrožiem viņam ir jāsludina Komunistiskās partijas idejas, nenogurstoši jāveic politiskais darbs, taisnīgi un apzinīgi jākalpo Dzimtenei, vienmēr jābūt uzticīgiem savam pienākumam, jebkurā mirklī jābūt gatavam atdot

par partijas lietu visus savus spēkus, enerģiju, bet, ja arī vajadzēs, dzīvību.

Patlaban militārajās mācību iestādēs mācās vairāki Preiļu rajona vidusskolu absolventi. G. Baženovs ir Daugavpils augstākās kara aviācijas inženieru skolas kursants, A. Romanovskis — Kaspijas augstākās jūrskolas kursants, A. Veigulis — Kačinas augstākās aviācijas lidotāju skolas, I. Leščovs — Leņingradas augstākās jūrskolas kursants.

PSRS Aizsardzības ministrijas militārajās mācību iestādēs uzņem armijā nedienējus jauniešus, pēc obligātā karadienesta rezervē atvaļinātos karavīrus, suvoroviešu, nahimoviešu skolu un Maskavas militārās muzikālās skolas absolventus, kuru veselības stāvoklis atbilst dienestam Bruņotajos Spēkos un kuri ir fiziski un psiholoģiski sagatavoti mācībām, sekmīgi nokārtojuši eksāmenus vispārīglojotājos priekšmetos. Uzņem vecumā no 17 līdz 21 gadam.

Personu vecums tiek noteikts pēc stāvokļa uz iestāšanās gada

31. decembrī, bet dienesta laiks sākas no iestāšanās gada 1. septembra.

Patlaban Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes virsnieku sagatavo PSRS Aizsardzības ministrijas augstākajās mācību iestādēs. Komandieru, politisko darbinieku un inženieru kadru sagatavo augstākajās karaskolās 4 un 5 gadu laikā, bet vidējās tehniskajās karaskolās mācību ilgums ir 3 gadi.

Padomju Savienībā augstas kvalifikācijas speciālistus sagatavo sekojošās karaskolās: kara politiskajās, vispārējās, tanku, artilērijas, pretgaisa aizsardzības, aviācijas, Jūras Kara Flotes skolās, sakaru skolās, inženieru komandieru skolās, ķīmiskās aizsardzības, aizmugures dienesta, automobiļu, celtnieku karaskolās.

Personas, kuras vēlas iestāties militārajās mācību iestādēs, līdz iestāšanās gada 15. maijam iesniedz iesniegumu dzīvesvietas kara komisariātā.

Iesniegumā jānorāda uzvārds, vārds, tēva vārds, dzimšanas gads un mēnesis, dzīvesvietas adrese, izraudzītās militārās mācību iestādes (fakultātes) nosaukums. Iesniegumam klāt jāpievieno autobiogrāfija, raksturojums no darba vietas vai mācību iestādes atbilstoši uzņemšanas noteikumos noteiktajai formai, partijas (PSKP biedriem un PSKP biedru kandidātiem) vai komjaunatnes raksturojums, dokumenta par vidējo izglītību kopija (vidusskolu audzēkņi ie-

sniiedz izziņu par savām sekēm), trīs fotogrāfijas (bez galvassegas, izmērs — 4,5x6 cm).

Pasi, karaklausības apliecību vai apliecību par pierakstīšanos un dokumenta par vidējo izglītību oriģinālu kandidāti uzrāda pieņemšanas komisijai, ierodoties militārajā mācību iestādē.

Vispārīglojotājos sagatavotību novērtē šādos priekšmetos: krievu valodā un literatūrā (rakstiski), matemātikā (vārdos), fizikā un PSRS vēsturē — komandējošā sastāva, inženieru — komandieru, kara inženieru, lidotāju un stūrmaņu, Jūras Kara Flotes, kā arī citu karaskolu lielākajā daļā un A. Možaiska Kara institūtā;

krievu valodā un literatūrā (rakstiski), matemātikā (vārdos), ģeogrāfijā un PSRS vēsturē — augstākajās politiskajās kara skolās un Jaroslavas augstākajā finanšu karaskolā.

Tiem, kuri stājas Ljovovas augstākajā politiskajā karaskolā, matemātikas eksāmena vietā vārdos jākārto eksāmens krievu valodā un literatūrā, ar viņiem notiek pārrunas par izraudzīto specialitāti.

Ķīmiskās aizsardzības karaskolās, aizmugures dienesta militārdaudzinātāju, Bogdana Hmelņicka Uljanovskas augstākajā tehniskajā karaskolā jākārto eksāmeni krievu valodā un literatūrā (rakstiski), matemātikā (vārdos), ķīmijā un PSRS vēsturē.

Vidējās izglītības karaskolās jaunieši kārto iestāšanās

krievu valodā un literatūrā (rakstiski), matemātikā (vārdos).

Bez vispārīglojotājos priekšmetu zināšanu pārbaudes, ja ir atbilstība visām pārējām profesionālās atlases prasībām, ieskaita jauniešus, kuri beiguši vidusskolas ar zelta (sudraba) medaļu vai vidējās speciālās mācību iestādes ar izcilību — aviācijas tehniskajās karaskolās, kā arī lidotāju un stūrmaņu karaskolās (ja jauniešis atbilst profesionālās atlases prasībām, kas noteiktas šīs karaskolās).

Jauniešiem, kuri beiguši vidusskolas ar zelta (sudraba) medaļu vai vidējās speciālās mācību iestādes ar izcilību un kuri atbilst citām prasībām, jākārto viens eksāmens karaskolas priekšnieka noteiktajā profilētajā priekšmetā (izņemot augstākās lidotāju un stūrmaņu karaskolas). Ja eksāmens nokārtots ar atzīmi 5 (teicami), tad jaunieši atbrīvo no pārējo eksāmenu kārtošanas. Ja eksāmena saņemta atzīme 4 (labi) vai 3 (apmierinoši), jāliek eksāmeni arī visos pārējos priekšmetos.

Latviešu tautības jauniešus, ja viņi sekmīgi nokārtojuši iestāšanās eksāmenus, karaskolās ieskaita ārpus konkursa, pamatojoties uz profesionālās atlases rezultātiem.

Sīkaku informāciju par karaskolām un iestāšanās noteikumiem var saņemt rajona kara komisariātā.

V. BĀTISCEVS,
rajona kara komisariāta nodaļas priekšnieks

Informē sanitāri epidemioloģiskā stacija

Nav ieteicams Preiļu 7. veikalā «Dārzeni» iegādāties dārzeņus. No sešām paņemtajām dārzeņu analīzēm trijos paraugos atrasts paaugstināts nitrātu daudzums (burkānos, bietēs, salātos). Taču pēc esošā sertifikāta nitrātu saturs burkānos un bietēs ir normas robežās. Rodas jautājums: kādā veidā dārzeņi ar paaugstinātu nitrātu saturu nokļuva veikala plauktos? Zinot par paaugstinātu nitrātu saturu

salātos (Preiļu agroķīmijas laboratorija veica analīzi 1989. gada 4. aprīlī, tās numurs 182), kolhozs «Jersika» tomēr nolēma daļu salātu nodot veikalā. Veikala vadītāja savukārt nevelca vajadzīgo kontroli. Par viņu ir sastādīts protokols. Kolhozam «Jersika» būs nopietni jāatbild par šādu rīcību.

Līdz ar salmonelozes izplatīšanos republikā, ko rada pārtikas, pirmām kār-

tām, vistas gaļas un olu izmantošana uz turā, rajona patērētāju biedrību savienībai aizliegts pieņemt pusapstrādātas vistas. Aizliegts pieņemt pirmsskolas bērnu iestādēm, pusaudžu, ārstnieciski profilaktiskajām iestādēm nestandarta putnu produkciju. Līdz sevišķam rīkojumam aizliegts izgatavot olu baltumu krēmus, tortes «Putna piens», olu kokteiļus, kā arī visāda veida ēdienus no olām: omletes,

olu kulteni, ceptās olas, vāritās olas. Putnu fermā aizliegts piegādāt veikalam netīras olas (arī diētiskās). Taču kolhoza «Rožupe» ferma vairākkārt neievēroja lēmumu. Par vadītāju ir sastādīts protokols.

Rīsu «Indija» sūtījumā ir atrasts aflatoxīns — viela ar kancerogēnu iedarbību. Rajona patērētāju biedrību savienības vadība neievēroja mūsu prasību divu nedēļu laikā izņemt no apgrozības šo rīsu partiju, gluži otrādi — turpināja piegādāt veikalā. Materiāli par šo rīcību iesniegti prokuratūrai.

**Jautājumu
vēl daudz**

**Apkalpojošā
sfēra:
problēmas,
risinājumi**

(Nobelgums. Sākums. 2. lpp.)

la, Jaunaglonas 58. arodvidusskola, starpsaimniecību celtniecības organizācija. Eksploatācija nodots agrofirmas «Sarkanais Oktobris» tirdzniecības centrs.

Uztrauc kadru jautājums. Diemžēl pēdējā laikā tirdzniecības darbinieka profesija nav prestiža lieta. Biežā un dažādā tirdzniecības darbinieku kontrole atgādina aizvainojošu «ķeršanu». Mazāk saņemam importa preces, tāpēc daudz kas kļūvis par deficītu. Nereti pircēji netic, ka šīs preces mēs saņemam maz vai arī praktiski nesāņemam. Tiesa, ir bijuši gadījumi, kad tiek pārkāpti tirdzniecības noteikumi, bet valrums savu darbu padara godīgi.

Pagaldām maz darīts, lai ieviestu ģimenes, brigādes darbuzņēmuma formas. Lai katrs saņemtu algu atkarībā no tā, kā viņš strādā.

Arī tirdzniecībā sāk attīstīties demokrātiskās procesi — pašu biedru iesaistīšana svarīgu saimniecisku un plānošanas darbu veikšanā. Gribētos, lai enerģiskāk strādā kooperatīvās komitejas.

Savu viedokli par patērētāju biedrības darbu izteica revīzijas komisijas priekšsēdētājs V. Točko. Viņš uzsvēra, ka, pārbaudot tirdzniecības uzņēmumu darbu, ir konstatēti darba likumdošanas pārkāpumi, dažkārt «klībo» pir-

cēju apkalpošanas kultūra. Vienlaikus viņš atzina, ka nereti dažādas konfliktu situācijas rada pircēji. Diemžēl pircēji, īpaši deficītu, nepietiek, un tas rada pircēju un pārdevēju konfliktus, neuzticību utt.

L. Agloniete izteica savas pārdomas par vietējā veikala nodrošināšanu ar pārtikas precēm. Tāpat — par izbraukuma tirdzniecību, jo viņa uzskata par nenormālu tādu situāciju, ka ar paaugstinātu pieprasījuma precēm tiek nodrošināti tikai tie, kuriem ir tiesības pirkt «izbraukumā». Bet pārējie?

Kolhoza «Sarkanā ausma» pārstāvis A. Vanags runāja par neapmierinošo maizes kvalitāti un izteica priekšlikumu, lai vietējā 56. veikalā tirgotos ar konditorejas izstrādājumiem. Laučniekus neapmierinot izbraukuma tirdzniecība.

Runāja rajona patērētāju biedrības savienības valdes priekšsēdētājs L. Sustovs. Viņš atbildēja arī uz jautājumiem:

— Izbraukuma tirdzniecība nerada istu sociālo taisnīgumu. Fakts arī tas, ka šodien visi grib iegādāties kvalitatīvas rūpniecības preces, importu. Diemžēl šādu preču pietrūkst. Grūtības ar mēbelēm. Visas paaugstināta pieprasījuma preces rajonā tiek pārdotas tikai pašu biedriem.

Nav bijuši sanāksme, kad mēs, tirdzniecības darbinieki, nesāņemtu pārmetumus par to, ka pārdodam stiprinātos vīnus. Rajona tirdzniecības darbiniekiem

ir norādīts, kādas naudas summas jāietirgo. Tāpat pat laikā nav preču, ar ko aizvietot alkoholu. Mēs nebūt neesam ieinteresēti tirgoties ar alkoholiskajiem dzērieniem. Ir jāaudzina cilvēki. Un ne jau tirdzniecības darbinieki vien to var izdarīt.

Iespējams, ka tuvākajā laikā apgāde ar labāku maizi uzlabosies. To sola cept agrofirmā un kolhozā «Jersika».

Rajona sagādes un ražošanas apvienības direktore M. Bruzģule pašu biedru uzmanību pievērsa faktam, ka turpinās ilgumu slēgšana ar dārzeņu audzētājiem un aicināja vairāki domāt par produkcijas kvalitāti. Apvienība ir iekādājusies aparatūru dārzeņu pārbaudīšanai. Cerams, drīz sagādes apvienības noliktavās (tātad arī veikalā plauktos) vairs neparādīsies augļi un dārzeņi, kuros ir palielināts nitrātu daudzums.

Sanāksmes gaitā tika apspriesti vēl daži ar rajona patērētāju kooperāciju saistīti jautājumi. Piemēram, bija iebildumi pret to, ka pārāk lieli esot pārvaldes vai kancēra darbinieku šrati. Kāda pilnvarotā bija izrēķinājus, ka uz katrām deviņiem tirdzniecības darba ierindniekiem esot viens vadošais. Ja tā, tad, acīmredzot, viela pārdomām un turpmākai darbībai ir.

Pērn Preiļu patērētāju biedrībā gada laikā bija konstatēti materiālo vērtību iztrūkumi par 21 090 rubliem. Diemžēl šis fakts pašu biedru pilnvaroto sapulcē netika apspriests, pat ne konstatēts.

Rajona tirdzniecības tīkls pāriet uz jaunu darba apmaksas sistēmu. Varbūt beidzot mainīsies darba apmaksas kārtība arī dažkārt mazatalgo profesiju cilvēkiem, kuri strādā grūtajā apkalpošanas sfērā?

Šodien tirdzniecības sfērā jautājumu ir vairāk nekā atbilžu. Vai turpmāk ierindas pašu biedri būs cītīgāki šo jautājumu risināšanā un atbilžu meklēšanā? Visādā ziņā pašu biedru pilnvaroto sanāksmē izskanēja pamudinājums rosigāk darboties kooperatīvajam komitejām.

A. ILJINA

Nodoklis par transportlīdzekļiem

Ar PSRS Augstākās Padomes Prezidiņa 1988. gada 21. marta dekrētu noteikts, ka, sākot ar 1989. gada 1. janvāri, transportlīdzekļu īpašnieku nodokli maksās valsts, kooperatīvie un citi sabiedriskie uzņēmumi un organizācijas, kurām ir automobiļi, motocikli un citas pašgājējās pneimatiskās gaitas mašīnas un mehānismi un kuras darbojas uz saimnieciskā aprēķina principiem ar patstāvīgu bilanci un norēķinu kontu bankā, kā arī PSRS pilsoņi, ārzemju juridiskās un fiziskās personas un bezpavalstnieki. Nodoklis netiek maksāts par kāpurķēžu mašīnām un mehānismiem.

Saskaņā ar PSKP CK un PSRS Ministru Padomes 1988. gada 19. februāra 272. lēmumu «Par automobiļu ceļu celtniecības un rekonstrukcijas valsts programmu KPFSR Nemelnzemes zonā» uzņēmumi un organizācijas minēto nodokli nomaksā no līdzekļiem, kas paliek viņu rīcībā.

Transportlīdzekļu īpašnieku nodoklis tiek maksāts katru gadu visas valsts teritorijā atkarībā no motora jaudas par katru zirgspēku šādos apmēros:

par vieglajiem automobiļiem — 50 kapeikas,
par kravas automobiļiem un citiem pašgājējiem pneimatiskās gaitas mašīnām un mehānismiem — 1 rublis,
par motocikliem — 30 kapeikas.

Nodoklis jānomaksā pirms transportlīdzekļu reģistrācijas, pārreģistrācijas vai pie ikgadējās tehniskās apskates. Sakarā ar to transportlīdzekļu īpašniekiem ir jāuzrāda attiecīgiem orgāniem, kas izdara reģistrāciju, pārreģistrāciju vai tehnisko apskati, kvīts vai maksāšanas uzdevums par nodokļa nomaksu.

Transportlīdzekļu īpašnieku nodokli, ko maksās valsts, kooperatīvie un citi sabiedriskie uzņēmumi un organizācijas, aprēķina pašas organizācijas uz at-

skaišu datu pamata pēc stāvokļa uz tā mēneša pirmo datumu, kam seko transportlīdzekļu reģistrācija vai tehniskā apskate.

Vienlaicīgi uzņēmumiem un organizācijām pēc savas atrašanās vietas ir jāiesniedz finansu nodaļām pēc noteiktas formas nodokļa aprēķins.

Gadījumos, kad transportlīdzekļi attiecīgā gada laikā tiek noņemti no uzskaites vai legādāti no jauna, nodokļa pārrēķini nav izdarāmi. Tāties pilsoņiem par iegādātiem transportlīdzekļiem otrajā pusgadā ir jāmaksā puse no pilnas gada nodokļa summas.

No transportlīdzekļu īpašnieku nodokļa samaksas tiek atbrīvoti koplietošanas autotransporta uzņēmumi, kas veic pasažieru pārvadāšanu pilsētās, Padomju Savienības Varoņi, personas, kuras apbalvotas ar visu triju pakāpju Slavas ordeniem, Lielā Tēvijas kara invalīdi vai citi invalīdi no karavīru vidus, kuri kļuvuši par invalīdiem sakarā ar ievainojumiem, kontūzijām vai sakropļojumiem, kas iegūti, aizstāvojot PSRS vai izpildot citus karadienesta pienākumus, invalīdi no bijušajiem partizāniem, kā arī citu pensiju nodrošinājumu ziņā minētajām karavīru kategorijām pielīdzinātie invalīdi.

Ja nodoklis noteiktajā termiņā nav nomaksāts, tiek aprēķināta un iekasēta soda nauda no valsts, kooperatīviem un citiem sabiedriskiem uzņēmumiem un organizācijām un ārzemju juridiskām personām — 0,05 procenti, bet no PSRS pilsoņiem, ārzemju fiziskām personām un bezpavalstniekiem — 0,1 procenta apmērā no parāda summas par katru nokavēto dienu.

Šis nodoklis tiek ieskaitīts Savienības budžeta ienēmumos.

P. STAFECKIS,

rajona izpildkomitejas finansu nodaļas vadītāja vietnieks

Vēl tikai pirms gada presē aktīvi tika apspriests jautājums — būt vai nebūt teātrim Daugavpilī? Ja būt, tad kādam? Sodien tas jau ir realitāte, šis teātris, konkrētāk, — tā pirmais, administratīvais posms, kam vēl nākotnē ir smags un ilgstošs teātra izveidošanas ceļš ar tā nozīmīgumu pilsētā un visā republikā, ar savām tradīcijām un repertuāru.

Viens no galvenajiem uzdevumiem ir teātra ēkas rekonstrukcija. Ir jau izstrādāts projekts, kur liela uzmanība

Pavērsim teātra kulises

veltīta teātra telpu estētiskajam noformējumam, to ērtai izvietojšanai kā skatītājiem, tā arī apkalpojošajam personālam. Notiek pārrunas ar celtniecības organizācijām, kas varēs izpildīt šos darbus, tai skaitā arī ar speciālistiem no Polijas.

Teātri tiks izveidotas divas aktieru grupas — latviešu un krievu. Latvijas Valsts konservatorijas teātra fakultātē jau mācās latviešu plūsmas grupa Daugavpils teātrim. Ar studentiem strādā brīnišķīgi, republikā pazīstami pedago-

gi: Anna Elžvertiņa, Nauris Klētņeks, Sergejs Ostrenko un citi. Pirmos savus darbus jaunie aktieri nodos skatītāju vērtēšanai jau pēc gada vai pusotra. Savukārt, tiem, kas sapņo kļūt par aktieriem, maijā teātra darbinieki organizēs iepriekšējās tikšanās konsultācijas ne tikai Daugavpilī, bet arī Rēzeknē, Preiļos, Liepājā, Jēkabpilī un Krāslavā. Sīkāka informācija tuvākajā laikā tiks publicēta laikrakstā.

Blakus aktieru sastāva sagatavošanas problēmām, ad-

ministrācija pašreiz nodarbojas vēl ar vienu ne mazāk svarīgu problēmu — mākslinieciski tehniskā sastāva sagatavošanu. Grima mākslinieku, mākslinieku butaforu, kostīmmākslinieku, gaismas tehniku un skatuves tehniku darbs, kaut arī «aizkulišu», ir ne mazāk interesants, aizraujošs un radošs. Tāpēc būsim priecīgi redzēt jauniešus un jaunietes ar vidējo un astoņgadīgo izglītību pie mums uz pārrunām 16. aprīlī plkst. 12.00 teātra telpās Gogoļa ielā 23 a.

Piebīdīšu, ka, stājoties mākslinieka specialitātē, nāksies kārtot eksāmenu zīmēšanā un gleznošanā, tāpēc uz mūsu tikšanos vēlams paņemt savus zīmējumus. Tie, kuriem būs vēlētāšanās apgūt kādu no augstāk minētajām specialitātēm, mērķtiecīgā uzņemšanā tiks nosūtīti mācīties uz Odesas teātra mākslinieciski tehnisko skolu.

Ja šī informācija jūs, lasītāji, ir ieinteresējusi, griezties ar jautājumiem pie teātra administrācijas pa tālruniem: 26291, 26321, 26700.

V. BOGOMOLOVS,
Daugavpils muzikālā dramatiskā teātra administrators

Sports: Informācija: Sports

Minibasketbols — Preiļos

Preiļos notika 39. minibasketbola svētki — 39. minibasketbola festivāls. Paši jaunākie — 1979. un 1980. gadā dzimušie zēni un meitenes — rādīja, ko prot.

Sacensībās piedalījās astoņas zēnu un meiteņu komandas, kuras labi spēlēja atlases turnīros. Mūsu, Preiļu rajonu, pārstāvēja Līvānu 2. vidusskolas meitenes (trenere A. Korotkina) un Līvānu 1. vidusskolas zēni (trenēris E. Kovaļovs).

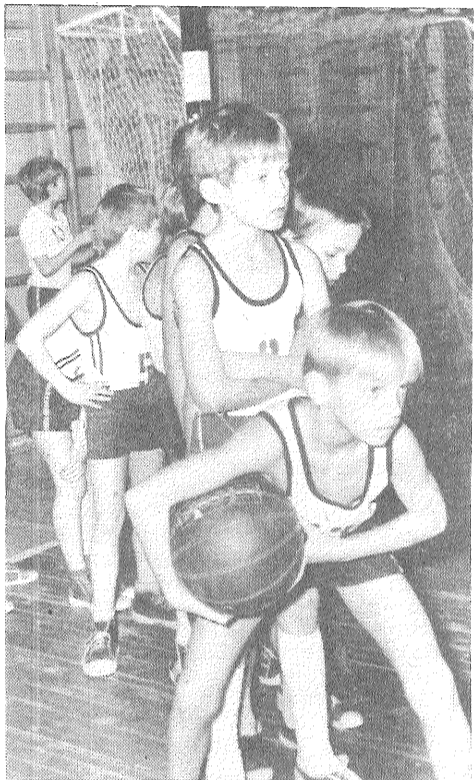
Minibasketbols — tas ir īpaši aizrautīgs sporta sarīkojums. Bez prasmes sacensties zēniem un meitenēm jāparāda mākslinieciskās pašdarbības priekšnesumi — dejas un dziesmas.

Ar uzvaru mājup aizbrauca Gulbenes skolēni. Otrajā vietā ierindojās Rīgas mazie basketbolisti, trešajā — liepājnieki.

Mūsu zēniem šoreiz astotā vietā. Taču lai nezūd sportiskais gars un trenēties prieks, jo viņiem visas uzvaras vēl priekšā.

Meitenes sacensībām bija sagatavojušās labāk. Cīnoties par tiesībām spēlēt finālā, viņas zaudēja tikai vienu punktu spēcīgajam rīdzinieciem. Bet — par 3. vietu ar Lutrenes skolniecēm (soda metienos) zaudēja. Rezultātā Līvānu meitenes izcīnīja 4. vietu.

Cieņini Preiļos jutās ļoti interesanti bija sacensību svinīgās atklāšanas ceremonija, kurā mazos sportistus sveica orgkomitejas locekļi. Īpašu svētku noskaņu radīja Preiļu vidusskolu pašdarbības kolektīvi. Zēl, ka aizrautīgajās sacensībās bija maz līdzjutēju no pilsētas un rajona skolām.

● ATTELOS — vēl mūžs un atskanēs tiesneša svilpe sacensību sākumā. Līvānu jaunie basketbolisti sporta svētku atklāšanas parādē. J. SILICKA foto

Turpmāk B klasē

Līvānu basketbolistes šosezon veiksmīgi noslēdza C klases basketbola turnīru. Turpmāk līvānietes spēlēs B klasē. Šajā turnīrā interesantākās bija finālsacensības Jelgavā. Pirmajā dienā līvānietes zaudēja Liepājas Pedagoģiskā institūta komandai (45:50), bet pēc tam uzvarēja Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijas basketbolistes — 60:59.

Pēdējā sacensību dienā situācija šķita sarežģīta, jo visām komandām bija pa vienam zaudējumam un uzvarai. Ļoti labu spēli parādīja Rīgas olimpisko rezervju sporta skolas basketbolistes, kuras mū komandu uzveica ar rezultātu 78:58 un nodrošināja sev 1. vietu. Līvānietēm — otrā vietā, kas turpmāk ļauj startēt meistarsacīkšu B klasē.

Sieviešu komanda (ar maziem izņēmumiem) pamatā ir bijušās un pašreizējās Preiļu bērnu un jaunatnes sporta skolas meitenes. Skolnieču uzvara šajā turnīrā ir BJSS trenera Nikolaja Romanenko darba rezultāts.

Rezultatīvu spēli šajā turnīrā parādīja Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas laborante Ieva Skagale, Daugavpils Pedagoģiskā institūta studente (bijusī Preiļu BJSS audzēkne) Tāna Balašova, kā arī Ira Kuha-reca, Ira Danilova, Līga Čevē-re, Ineta Aizpure, Aija Vanaga, Gunta Kristovska, Sandra Zariņa, Iveta Šmukste.

Vīri noturējās

Ļoti atbildīgu un grūtu sporta sezonu aizvadījuši Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas basketbolisti. Dzīves vietu mainīja viens no augumā raženākajiem un arī rezultatīvākajiem spēlētājiem — Leonīds Solopa. Jāsaka, kā ir: «Biokīmīkim» bez viņa klājas grūti, jo pienācīgas maņas pagaidām nav. Jautājums

bija šāds — noturēsies vai nē A klasē?

Vīri centās un darīja, ko spēj. Visu izšķīra pēdējā spēlē, kad bija jāsacenšas ar cēsīniekiem. Aivars Putāns, Viktors Vilevs, Laimonis Milts, Girts Grabāns, Ivans Gromovs, Jānis Gredzens un spēlētāja treneris Nikolajs Romanenko burtiski izrāva šo

uzvaru. Spēle noslēdzās ar desmit punktu pārsvaru līvāniešu labā (85:75). Nikolajs Romanenko guva 43 punktus. Tātad par to, ka «Biokīmīkis» arī turpmāk spēlēs A klasē, komandai un līdzjutējiem jāsapka paldiņš Nikolajam Romanenko.

A. ILJINA

Redaktors P. PIZELIS

21. PĀRVIETOJAMAJAI MEHANIZETAJAI KOLONNAI

darbā vajadzīgi: divi traktoristi buldozeristi, vienkausa ekskavatora mašīnista palīgs, transportstrādnieks drenāžas cauruļu iekraušanai objektos, virpotājs.

Adrese: Līvānos, Kalnu ielā 5.

Izziņas pa tālruni: 44573.

MAINA labiekārtotu divstābu dzīvokli Līvānos pret diviem dzīvokļiem. Zvanīt: 42760.

PAZAUDETS melns importa maciņš ar vērtslīdētām. Atradēju gada atlīdzība SPK mākslinieku darbnīcā. R. Upeniece.

Sirsniņi pateicos visiem, visiem, kas mani sveica sakarā ar Latvijas PSR Nopelniem bagātā mākslas darbinieka goda nosaukuma piešķiršanu.

P. Cernavskis

Mīrusi ilggadēja Priekulu astoņgadīgās skolas skolotāja ANASTASIJA PUNCULE. Izvadīšana 18. aprīlī plkst. 11.00 no Saunas ciema Priekulim uz Pauriņu kapliem.

Piederīgi

Nolikst klusi sirmā galva Saules ceļu aizledama.

(T. dz.)

Izsakām patiēsu līdzjutību Viktorijas Grāveres tuviniekiem, izvadot viņu smiltājā.

Kolhoza «Jersika» kolektīvs

Ļā! labā, apkļususi sirds vēl ilgi Teic padomus un ceļā maži dod.

(A. Smagars)

Dalām bēdu smagumu ar Leontīni Brokāni, TEVU guldot kapu kalnā.

Ēdnīcas kolektīvs

Pagurst rokas, pagurst kājas, Visu mūžu staigājot, Lēni nolikst sirmā galva, Mūža miegā aizmiegot.

(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjutību TEKLAS PUDULES piederīgajiem, viņu kapu kalnā pavadot.

Kirova kolhoza kolektīvs

Nāk pavasars, un ziedēs jauni ziedi,

Tik tu ar mums vairs nebūsi nekad!

Pār tavu dzīvi mūža vakars klājes.

Miers auklēs rokas, darbā gurušas...

(B. Saulītis)

Izsakām līdzjutību piederīgajiem, ilggadējo skolotāju ANASTASIJU PUNCULI smiltājā izvadot.

Priekulu astoņgadīgās skolas kolektīvs

LEŅINA

● MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

KAROGS

● REDAKCIJAS TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 22154, agrārūnietiskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas Izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 105). Viens nos. iespiedloksne, Ofsetiespiedums.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 612 eksemplāri (latviešu valodā — 10 288 eks., krievu valodā — 4 324 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 621.